

BERMEO'TARRA KOREAN

Uribe'tar Luis Mari. Gizon gaztea da eta Egoaldeko Korea'n dago. Berak daukon zeregiña, azaletik ikusi ez-kero, ez da atsegingarria, baiña gizabidetik begiratu ez-kero, benetan ederra da. Gure gazte au legendar edo lepradunen alkarte bateko zuzendari da. Lekaide Frantzisko'tarra dogu.

Lenago Bolibia'ko Goi-aldean egon zan, Aimara'tarren errian. Pozik bizi izan zan an eta euren izkuntza be ikasi eta lan aundia egin eban lurralde aretako giza-bizitza mailla egoki batera jasoteko.

Alan be Aita Uribe lurraldea ta biziarea aldatzea erabagi eta Asia'ko lurralde batera joan zan ango biztanleen alde al ebana egiteko asmoaz.

Song-Sim-Won errira joan zan. Anko gizataldea be legendaruda da eta mendi-egal baten dagoan uritxu baten bizi dira. Ortze batu ebezan inguru areitako legendarudun guztiak.

Luis Mari Aita txabola baten bizi da eta bere janaria katillu bete arroz izaten da.

Oparraldiak be izaten dauz. Igaz etorri zan Bermeo'ra eta lagun batek itaundu eutsen:

— Zenbat urte egin dozuz Asia'ko erri orretan?

— Amar urte - erantzun eban.

Gero andik ekarri ebazan argazkiak erakusten asi jakun eta esan eban:

— Begiratu gizon au. Jon da onen izena eta 57 urtekoa da. Amar urtekoa zala itzi eban eskolea gaiso bakan bat agertu jakonelako. Lenengotan, legendarra zala konturatu ziranean, inguruko txabola batera urteteko beartu eben, ezaugarri bat ezarri eta izurri-bildurraz baztertu eben.

Gero beste argazki bat atera eban: Arpegi gazte bat eta irribarrez, eta esan euskun: "Gazte oneik osasun-itxuraz legendarudunak dira. Jazoten jakena auxe da: Gaisoaren baziloak ez daukala agertzeko indarrik".

Bat-batean isildu egin jakun gure Luis Mari eta irribarre argi ta zabal bat agertu zan bere aurpegian beste argazki bat erakutsiz eta diño:

— "Au Peki-Ryong da, bost urte daukoz eta legendarudun baten semea da. Olakoak be emen batzen doguz. Ikusi egizue zelan begiratzen nauan. Bere gurasoak baiño be geiago maite nau".

Uribe'tar Luis Mari'k berba egiten dau baiña patxada onez eta gelditasunez entzuten be ondo daki. Egiten dautsaguzan itaun guztiak artzen dauz kontuan.

Bizkaitar gazte au Bermeo bere jaiotza-errira etorri da eta bonzo baten antza dauko. Bere ule-ebagikerak ori adierazten dau eta diño:

— Asikeratik eurakana urreratzeko alegin aundia egiten dot, augaitik Korca'ko izkuntza ikasi dot eta ulea onelan ebagi. Alan eta guztiz be euretarikoa ez zara sentitzen, beti zara atzerritarra.

Alkar-izketan une onetara eldu garanean, argi ta garbi asi jakun esaten:

— Guztiz gogor eta gaitz egiten da euren izkuntza ikas-tea eta ikasten zagozan bitartean eurak barre-algaradak egiten dabezela entzutea, baiña gogorrigo oraindiño, norberaren burua atzerritar lez ikusi eta eurak orrelan begiratzen gaituena jakitea.

Eurentzat mundua Korea, Japon eta Txina da. Gero iparraldera Errusia eta egoaldera Amerikak. Euren artean edo komunisten salataria zara edo euren lurraren jabe izatera datorren amerikatarra.

Ori euren burutik kentzeko, beti egon bear dozu ezetz esaten, ukatzen.

Korean dana dala ona esan bear dozu, Korea'ren bes-teko erririk ez dagoala iñon. Neurri bako abertzale bildur-garriak dira.

Euren gobernu gogorra eta ertzekoa izan da. Eurak bakarrik salatu leikee gogorkeri ori, norberak olako zerbait esan ezkeru, salatari lez artzen dabe edo salatari bat izaten da inguruan.

Bizkai'ra eldu zanean, Bermeo'ko Frantzisko'tar oneri pozbide egin jakon Bizkai'tar izatea, sorterrian egotea; giro baketsua, pozgarria, alai aurkitu dau berak diñoanez.

— An bearrigo zara eta barriro joan bearko dozu, baiña an beti egon bear dozu zu-izkillu biren artean: Gazteen artean batez be, amerikatarren amorru bizia somatzen da eta beste alde batetik gizartearen aurkako gobernu, eta gudearen ondorena dan beste au: Ainbeste sendi Iparraldeko Korea'n eta Egoaldekoan banatuta, gitxi gorabera Alemania'n Jazoten dan antzera. Noiz elduko ete da ara oraintsu Alemania'ra eldu dan poz-aldia.

LETONA'k